

by MILTON WILLIAM COOPER

TAJNA VLADA, PORIJEKLO, IDENTITET I SVRHA MJ-12

(prvi dio)

U godinama koje su slijedile nakon drugog svjetskog rata vlada SAD-a se suočila sa serijom događaja koji su trebali promijeniti njene pretpostavke za vlastitu budućnost i budućnost čovječanstva. Predsjednik Truman i njegovi vojni zapovjednici našli su se prividno nemoćnim nakon što su dobili najrazorniji i najskuplji rat u historiji. SAD su razvile, upotrijebile, i bile jedina država koja je imala atomsku bombu koja je sama mogla uništi bilo kojeg neprijatelja i čak čitavu Zemlju. U to vrijeme SAD su imale najbolju ekonomiju, najnapredniju tehnologiju, najviši životni standard, najveći utjecaj, i stvorile najveću i najsnažniju vojsku svih vremena. Samo možemo zamisliti zbrku i zabrinutost vrha vlade SAD-a kada su otkrili da se svemirska letjelica kojom je upravljalo biće slično insektu iz totalno nepoznate civilizacije srušila u pustinji New Mexica.

Između Januara, 1947. i Decembra, 1952. otkriveno je najmanje 16 srušenih ili prizemljenih vanzemaljskih letjelica, 65 vanzemaljskih tijela, i jedan živi vanzemaljac. Odmah nakon toga jedna je letjelica eksplodirala u atmosferi i to je bio jedan od posljednjih slučajeva. Od svih tih slučajeva, 13 ih se dogodilo unutar granica Sjedinjenih Država, ne uključujući letjelicu koja se razletjela u zrak. Od tih 13, 1 u Arizoni, 11 ih je bilo u Mexicu, i 1 u Nevadi. Tri su se dogodila u stranim zemljama. Od tih jedan je bio u Norveškoj, i dva posljednja u Mexicu. Viđenja NLO-a su bila tako česta da su ozbiljne istrage i razotkrivanje svakog izvještaja postali nemogući zapošljavajući postojeća sredstva istraživačkih službi.

Vanzemaljska letjelica je nađena 13. Januara, 1948. na stjenovitoj visoravni pokraj Aztec-a, u New Mexicu. Druga letjelica je locirana 25. Marta, 1948. u Hart Kanjonu pokraj Azteca, u New Mexicu. Imala je 100 stopa u prečniku. Ukupno je pronađeno 17 tijela vanzemaljaca u te dvije letjelice. Od još veće važnosti je bilo otkriće velikog broja ljudskih dijelova tijela pohranjenih u obje letjelice. Tajnost je bila čak veća nego ona iznad Manhattan projekta. U idućim godinama ovi događaji su postali najstrože čuvane tajne u historiji svijeta.

Specijalna grupa najboljih američkih naučnika je organizovana u projekt "Sign" u Decembru, 1947. da bi proučila NLO fenomen. Projekt "Sign" prerastao je u "Grudge" u Decembru, 1948. Niži sakupljački i dezinformacijski projekt "Blue Book" je oformljen pod Grudge-om, uključujući kontroverzni Grudge 13., Blue Teams (Plavi Timovi) su sastavljeni za otkrivanje srušenih letjelica i mrtvih ili živih vanzemaljaca. Blue Teams su kasnije prerasli u Alpha Teams pod projektom Pounce.

Tokom tih ranih godina američke zračne snage i CIA izvršili su potpunu kontrolu nad "vanzemaljskom tajnom". U stvari CIA je bila oformljena na zahtjev predsjednika, prvo kao centralna obavještajna grupa za hitnu upotrebu u slučajevima vezanim za vanzemaljsku prisutnost. Kasnije je osnovan National Security Act (NSA) kako bi nadzirao obavještajnu grupu i pogotovo vanzemaljska nastojanja. Serija memoranduma vijeća za nacionalnu sigurnost i izvršne naredbe odvukle su CIA-u od isključivog zadatka okupljanja oko stranih obavještajnih službi i polako ali u potpunosti "legalizirala" za direktnu akciju u obliku tajnih aktivnosti u zemlji i inostranstvu. 09. Decembra, 1947. godine, Truman je odobrio izdavanje zapovijesti "NSC-4"-u, dajući mu naziv "Coordination of Foreign Intelligence Information Measures" na zahtjev tajnika Marshalla, Forrestala, Petterson, i direktora "State Department's Policy Planning Staff"-a, Kennana.

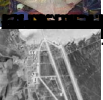
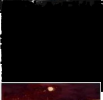
Strana i vojna špijunaža, knjiga 1, "Final Report of the Select Committee to Study Governmental operations with respect to Intelligence Activities". (Finalno izvješće izabranog odbora za istraživanje vladinih operacija s osvrtom na špijunske aktivnosti.) Senat Sjedinjenih američkih Država, 94. kongres, drugo zasjedanje, izvještaj broj 94-755, April, 1976., stranica 49 navodi : "Ova direktiva onemogućava državnog tajnika da rukovodi nadgledanjem špijunskih aktivnosti stvorenih za borbu protiv komunizma. "Top secret" anex za NSC-4, NSC-4A, upućuje direktora središnje tajne službe da provodi psihološke aktivnosti u postizanju u NSC-4 čvrsto određenih ciljeva. Početna ovlast CIA-e pokrivanje operacija pod NSC-4A nije utemeljeno formalnom procedurom niti koordinacijom ili provođenjem ovih operacija. Jednostavno upućuje DCI da "pokriva tajne akcije i osigurava, kroz suradnju sa Državom i Obranom, da rezultati operacija budu u skladu sa američkom politikom".

Kasnije su NSC-10-1 i NSC-10-2 trebale istisnuti NSC-4 i NSC-4A i proširiti tajne ovlasti još više. Office of Policy Coordination (OPC) je bio privilegovan da iznese prošireni program tajnih aktivnosti. NSC-10-1 i NSC-10-2 su proglasili ilegalne postupke u skladu sa vodstvom za nacionalnu sigurnost. Reakcija je bila munjevitna. U očima špijunske zajednice sva sredstva su bila dopuštena. Pod NSC-10-1 je za istraživanje namjena tajnih projekata osnovana, ali ne i odobrena, Executive Coordination Group (Izvršna koordinacijska grupa) ECG. ECG je imao tajni zadatak da koordinira projektima vezanim za vanzemaljce. NSC-10-1 i NSC-10-2 su prikazani tako kao da nitko na vrhu ne želi ništa (o projektima) dok sve ne bude uspješno završeno.

Tako je stvoren tampon između Predsjednika i informacije. Bila je namjera da ta tampon zona služi predsjedniku kao sredstvo negiranja poznavanja stvarnog stanja ukoliko ono procuri. Ova tampon zona se u kasnijim godinama koristila u svrhu izoliranja budućih predsjednika od informacija o vanzemaljskoj prisutnosti, osim onoga što Tajna vlada i tajne službe nisu željeli da zna. NSC-10-2 je ustanovio istraživačko tijelo koje se tajno sastajalo, a sastojalo se od najvećih naučnih umova tadašnjice. Jedan drugi memorandum NSC-10-5 daje glavne crte dužnosti istraživačkog tijela. Ovi NSC memorandum i tajna izvršna naređenja stvorili su podlogu za nastanak "MJ-12" samo četiri godine kasnije. Ministar vanjskih poslova James Forrestal počeo je prigovarati na račun tajnosti. Bio je idealist, religiozni čovjek koji je smatrao da javnost treba znati. Kada je o problemu vanzemaljaca počeo razgovore sa vođama opozicijskih stranaka i vodećim ljudima u kongresu, Truman je od njega zahtijevao ostavku. On je svoje strahove iznio mnogim ljudima i s punim pravom smatrao da ga pažljivo prate. Rečeno je kasnije da je Forrestal pretrpio živčani slom i otpremljen je u umobolnicu Bethesda Naval Hospital. U stvari to je bio strah da Forrestal ne bi ponovno progovorio i morao je biti izoliran i diskreditiran. Rano ujutro 22. Aprila, 1949. agenti CIA-e su mu oko vrata vezali plahtu, vezali drugi kraj za namještaj u njegovoj sobi i bacili Jamesa Forrestala kroz prozor. On je bio prva žrtva u "pokrivanju".

Žive vanzemaljce iz srušene letjelice kod Roswella bio je nazvan EBE. Ime je predložio Dr. Vannever Bush i to je bila skraćenica za Extraterrestrial Biological Entity (Vanzemaljska biološka jedinka). EBE je lagao i više od godine dana davao samo beskorisne odgovore na sva pitanja koja su mu postavljana. Ona pitanja koja su zahtijevala neugodan odgovor jednostavno su ostala neodgovorena. U vrijeme druge godine zatočeništva EBE je postao otvoreniji i informacije dobivene EBE-a su bile zapanjujuće. Zbirka ovih otkrića su bili osnovni temelj za ono što će se kasnije nazvati "Yellow Book" (Žuta knjiga). Fotografije EBE-a smo, među ostalim, godinama kasnije vidjeli ja i Bill English u Grudge 13.

Pri kraju 1951. god. EBE se razbolio. Medicinsko osoblje je bilo nemoćno u odstranjivanju uzroka EBE-ove bolesti. EBE-ov život je bio baziran na klorofilu i pretvarao je hranu u energiju gotovo isto kao biljke. Otpadne tvari su izbacivane na isti način kao i kod biljaka. Odlučeno je da se pozove stručnjak za botaniku. Botaničar Dr. Guillermo Mendoza je doveden da mu pomogne da ozdravi. Dr. Mendoza je pokušavao spasiti EBE-a sve dok sredinom 1952. EBE nije umro. Dr. Mendoza je postao stručnjak za vanzemaljsku biologiju. U bezuspješnom pokušaju da spase EBE-a i da se bogato okoriste tehnologijom naprednije vanzemaljske rase Sjedinjene države su u beskrajn svemir početkom 1952. počele emitirati poziv u pomoć. Poziv je ostao bez odgovora, ali je projekt nastavljen u nadi da će naići na odgovor.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Ured za vanjske odnose Republike Srbije za Prof. dr. sc. Olgu Žbjerić saše stvariti te proširjam

Ovdje može biti Vaša reklama